

DNEŠNÍ PROGRAM:

Jiráskovo divadlo v 16.30 a v 19.30 hodin

DS MKZ Horšovský Týn

István Örkény: **RODINA TÓTŮ**

Sál Josefa Čapka v 16.30 a 19.30 hod.

D-Dílňa Studia Dům Brno

D. Defoe: **ROBINSON**

Park AJ v 17.00 hodin

Koncert tanečního orchestru

WARINGTON SCHOOLS' CONCERT BAND

Z anglického partnerského města okresu Náchod

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM:

Jiráskovo divadlo v 16.30 a ve 20.00 hod.

Divadelní klub Jirásek Česká Lípa

A. P. Čechov: **TŘI SESTRY**

Sál Josefa Čapka v 16.30 a ve 20.00 hod.

Divadlo AHA! Lysá nad Labem

Jean Genet: **SLUŽKY**

Park A.J. v 17.00 hodin

Koncert populární hudební skupiny **KO5**

z Police nad Metují

Husův sbor ČČSH v 19.00 hodin

VARHANNÍ KONCERT Jaroslava Nepilého

z díla J. K. Kuchaře a J. K. Vaňhala

VÝCHODOČESKÁ PLYNÁRENSKÁ
a.s. Hradec Králové

KOMERČNÍ BANKA a.s.

O Hronově, krásných šilencích a rozpočtu

Včera přibyl mezi nás ministr kultury České republiky Pavel Dostál, divadelní režisér a dramatik a také dlouholetý spolutvůrce české amatérské divadelní kultury. Přijal pozvání ke krátkému rozhovoru, jehož jediným tématem nemohlo být nic jiného, než Hronov.

Mezi účastníky festivalu prosakuje teorie, že v Hronově se scházejí pouze jacísi šilenci, kteří místo, aby poctivě podnikali, vydělávali peníze a pak jeli je utratit třeba na Kanárské ostrovy, každý rok si vyberou dovolenou, zamíří do Hronova a deset dní tu jen tak jsou. Nebojíte se, že takoví lidé ohrožují základy kapitalismu u nás?

Já jsem rád, že tu otázku takhle pokládáte, protože je to otázka obecná. Já jsem totiž přesvědčen o tom, že tento svět, ve všech oblastech, posunují vpřed jenom šilenci. Já jim říkám krásní šilenci. Kdyby jich v kultuře a v životě nebylo, tak asi tenhle svět zůstal u pazourku. Ale i ten pazourek poprvé přivázal k nějakému klacku a udělal z něj nástroj nějaký krásný šilencec. Shromáždění šilenců je tedy pro mě shromážděním smysluplným, kdybych chtěl použít slovník pana prezidenta. A šilenci jezdí na Hronov patrně také proto, aby to v oblasti divadelní kultury někam posunuli. I když možná sami mají subjektivní pocit, že sem jedou jenom kvůli sobě.

Kdo prý jednou přijede do Hronova, musí se sem vrátet. Koneckonců i Vy jste to poznal. Já sám jsem v Hronově poprvé a poprvé se sem vrátit mohu nejdříve za rok. Jaké jsou ty návraty do Hronova? Proč se sem vracíte Vy?

Mohl bych zde použít úsloví o tom, že zločinci se vrací na místo činu. Já se sem vracím z několika důvodů. V tomto městě se začalo několik mých velkých přátelství. V tomto městě jsem se poznal se svou první ženou. V tomto městě jsem se 19. srpna 1968 seznámil s jedním vynikajícím ruským režisérem, který mi říkal: vy tady v Československu špatně dopadnete, a já jsem se mu tehdy hlasitě smál. Když to shrnu: Hronov je město pro mě svým způsobem osudové.

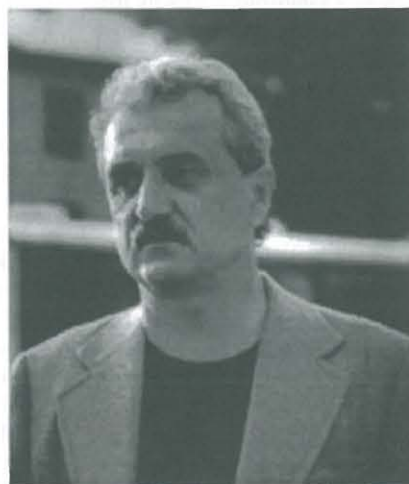
Přes jistý idealismus krásných šilenců ale i na Jiráskově Hronově existuje něco jako ryze materiální faktor, bez něhož se přehlídka neobejde. Už nyní se připravuje jubilejní 70. ročník, který se má stát prestižním mezinárodním festivalem evropského významu. Nezruinují krásní šilenci z Hronova rozpočet ministerstva kultury?

Bohužel, divadelní veřejnosti zatím schází jedna základní informace, která nebyla řečena na vaší sobotní tiskové konferenci. Rozpočet vlády na příští rok je totiž tak napjatý, že ministerstvo kultury patrně získá o téměř jednu miliardu méně, což je přibližně jedna pětina letošního rozpočtu. Podpora veškerých kulturních aktivit tedy bude utlumena. Musím říci, že na příští Jiráskův Hronov nebude více peněz, bude naopak peněz méně. Je třeba, aby lidé o této burčující skutečnosti věděli už nyní.

Přes neveselý závěr našeho rozhovoru pan ministr nezklamal: aby totiž mohl letošní Jiráskův Hronov navštívit, na dva dny přerušil svou dovolenou. Přejeme mu mnoho nových příjemných prožitků, aby se sem musel vracet i v dalších letech.

Za rozhovor poděkoval

Jiří Štefanides

recenze

KRITICKÉ REFLEXE PŘEDSTAVENÍ TŘETÍHO DNE PŘEHLÍDKY

Člověk v pohybu

Večer takto nazvaný nabídl dvě podoby tanečního divadla. První v žánru moderního tance, druhou ve znamení scénického folkloru.

Choreografie první části večera, kde se setkaly oba žánry, potěšily určitě vděčné diváky tohoto druhu umění a samozřejmě nabídky jisté uvolnění i příjemný zážitek z tanečního projevu. Konečně v posledních letech se na Jiráskově Hronovu takto děje často a taneční soubory přinášejí této divadelní přehlídce další a jiné estetické a technické kvality zasluhující u amatérské produkce obdiv.

Mladé dívky ze souboru Akordy při ZUŠ v Červeném Kostelci nabídky v choreografiích Blanky Šourkové především radost z tanečního projevu. A bez ohledu na některá zaváhání i určitou vyspělost, zkušenost a taneční schopnosti. Choreografie na lehce rozjitřenou Oubryho hudbu s názvem Myšlenky může samozřejmě navozovat řadu asociací, ale má se to jako s abstraktním obrazem, teprve název ex post určuje téma. Dominantní zůstává pohyb, jeho estetika, tělo vytvářející proměny prostoru, vzájemné propojení hudby a gesta, vyvolávající náladu, pocit. Druhá choreografie s hudbou Ivy Bittové, jejíž obsah choreografka popisuje v programu, má už ambice tematického sdělení. S tím „o čem je to“ mohou však maximálně souhlasit.

Soubor Akordy při ZUŠ v Červeném Kostelci

Zajímavější opět zůstává invence choreografická a taneční.

Propojení souboru Akordy s Tanečním divadlem Bufo Praha bylo poněkud šokující. Taneční (folklorní) grotesky, navíc „různé“ etnické provenience, byly z úplně jiného soudku. Anekdotický Tanec smrti a Opilecký sice zacházel s folklorními instrumenty, pracovalo se však také s humorem černým, nonsensovým a bláznivým, s ironií, kterou navozovala nejen témata, ale taky způsob práce (i věkový průměr) souboru. Škoda, že nečitelné pointy Tance ostrova Mozzozo a Trudovy ženy ukázaly na vytrženost těchto čísel ze zřejmě jinak koncipovaných pořadů. V každém případě šlo o příjemnou zábavu, kterou lze ocenit. Kromě diváků se určitě dobře bavil i soubor.

Alexandr Gregar

Štyri dievčatá oblečené v zelenavých kostýmoch s přírodními motivmi evokujícími stromy či les, tančia desať minút na hudobnú koláž, ktorej autor nie je uvedený v bulletine. Choreografiu nemožno uprieť technickú prepracovanosť a dostatočnú variabilitu. Dievčatám zase pohybovú vybavenosť, chuť a elán. Téma však zostala skrytá - možno ide ako akési večné prelievanie sa živlov, zrod a zánik, pokoj a búrku, zdvih a pád...

Druhá časť je už konkrétnejšia, používa pracovné postupy modernej choreografie s jej realitným smerovaním ku kolážovému príbehu - metóda, ktorou pracuje známa choreografka z Wuppertalu Pina Bausch. Samotný názov Miesto je symptomatický. Tanečnice si vystačia s úsporným mobiliárom - otáčavá stolička, jednoduchý stôl. Kostýmovo nás uvedú do súčasnosti, všedného dňa. Vnútny konflikt je modelovaný pohybom gradujúcim sa v opakovaní. Hudobný podklad Ivy Bittovej vytvára dostatočný inšpiratívny impulz a zdôrazňuje kontrastné plochy, ktoré tanečnice v mnohých prípadoch naplňujú.

Po krátkej prestávke, počas ktorej diváci zostali v sále, nastupuje so svojimi tanečnými etudami početný súbor divadla BUFO. Presný počet účinkujúcich

neuvádzam, pretože ich bulletin neobsahuje. Stali sme sa svedkami spojenia hudobného folklóru s pokusom o akési revuálne vtipné scénky. Čitateľný gag je prvoplánový a priamo útočí na bráncu publika, ktoré ju začne prijímať. Kostymovanie ľahkou rukou kopíruje danú tému. Folklorne humorné pásmo ukončuje tanečný skeč s ľudozrútskymi tancami náležite ľudozrútsky kostymovanými, ktoré končia vynorením sa budúcej obete - muža v tropickej helme s veľkou kaširovanou kosťou, ktorá v hrnci zrejme zostala po predchádzajúcej obeti. Nasleduje prestávka, počas ktorej si kritický divák kladie otázku, prečo sú jednotlivé čísla radené práve takto za sebou a či by väčšia náročnosť vo výbere nepomohla vytvoriť koncíznejší tvar, ktorý by presnejšie predznamenal ďalšiu časť. O komerčnej úspešnosti však nemožno pochybovať.

Taneční divadlo BUFO Praha

Ján Zavarský

Zemědělcův rok

Taneční divadlo BUFO Praha

Mám úkol jednoduchý a potěšující. Scenárista a choreograf Martin Pacek vytvořil totiž v pásmu Zemědělcův rok pozoruhodný tvar, jenž roste z folklóru, ale přitom jej přesahuje a míří do poloh zcela osobitého a moderního humoru. Je to humor, jenž se opírá o několik základních zdrojů. Především je to schopnost převést folklorní prvky najednou překvapivě do zcela nových spojení a tak uskutečnit situaci, jež je nazře úplně jinak a dá jim naprosto jiný smysl. Nejklasičtějším příkladem je proměna jarního obřadu s větvičkami do husího hejna, které je posléze postříleno s připomenutím známé písně Letěla husička, letěla z vysoka. Dalším principem je setkání dvou nespojitelných prvků, jako je tomu v obřadu vynášení Morany, kdy se průvod vesničanů setkává s lyžařem a jaro je uvítáno - či lépe přivoláno - tím, že kromě figury Morany jsou do potoka vhozeny i lyže. A konečně do folklorního světa vstupují prvky zcela současné - například v závěru, kdy radost ze zabíjačky přejde do naprosto současného tanečního rytmu.

Folklor se tu pokaždé dostane do zcela zvláštního a nečekaného světla, jenž je zdrojem vtipu, humoru. Považuji ovšem za nutné podotknout, dokonce přímo zdůraznit, že to nikdy není humor zlý. Možná je tu a tam černý a drsný; dokonce mě v jistých chvílích napadlo, že by se pro některé polohy tohoto představení mohlo zvolit slovo „sprostónárodní“. Ale v žádném případě to není humor zlý a dokonce ani ne parodický. Je laskavý, protože folkloru rozumí, má pochopení pro jeho podstatu a krásu. Ale zároveň ví, že je v něm ledacos, co dovoluje tento pohled a tuto polohu. Zkrátka a dobře, jak jsem řekl na začátku: je to záležitost potěšující a nikterak neskrývám, že mně po duchu velice, velice blízká.

Jan Císar

Při sledování prvního představení se mi vybavil jeden z obrazů Henriho Matisse. Ten, na kterém jsou čtyři dívky jako čtyři smyslné mořské květiny. Odděleny jsou vždy jen bočním osvětlením. Pro vyvážení těch milých dívčích úsměvů bych byl možná vděčný za trochu více násilí, krutosti či krvelačnosti.

V představení Tanečního divadla BUFO se objevily mytické alegorie (jako například smrt zimy) ukázané s notnou dávkou nadsázky, s dobrým humorným nadhledem, ale zároveň s jemností, kde probuzení jara vyjadřuje probuzení... lásky. Čtyři roční období se nesou v rytmu lidových zpěvů a tanců, bez jediného náznaku obláčku či konfliktu. Mile zpívají.

Cédric Juliens, lektor semináře „T“ (Belgie)

MARYŠA aneb CO SE STALO

DS Trdla Vyškov

Jak se s tímto tvarem porovnat? Jak, když by to nejspíše chtělo každý z použitých prostředků popsat nejpřehledněji jak jen možno, a k tomu přiřadit výklad možných významů, možného působení vzhledem ke kontextům - různým - do kterých je ten či onen prostředek stažen. Asi to -deset minut po skončení představení - půjde poněkud na přeskačku zrovna tak, jak mne inscenace oslovovala. Hned na začátku zdůrazňuji, že každý tvůrce inscenace má právo na svébytný výklad toho kterého textu, přičemž se předpokládá, že svůj výklad, svoji cestu, když ne obhájí, tak ožrejmí. Zrovna tak má však povinnost vůči předloze. Když inscenátoři uvedou, že dávají Maryšu od bratří Mrštíků, očekáváme bratry Mrštíky. A tady bych si dovolil poukázat na lapsus, protože než MARYŠA by titul vyškovských měl znít aspoň NA MARYŠU. Považoval bych to za slušné jak vzhledem k demontáži předlohy, tak vzhledem ke způsobu realizace. Zároveň, a to bez diskuse, cítím, že Maryša vyškovské oslovovala, vzrušovala, a že pocítili neodbytnou nutnost se s ní porovnat. Jistě, lze také říci, že se s ní porovnali vršením schválností nijak nezdůvodněných a nezmotivovaných, ale z toho je nepodezřívám ani náhodou. Zato si ale dovoluji tvrdit, že mnohé podobu schválnosti má, a to proto, že z použitých nápadů a výrazových prostředků nestvořili partituru poukazující k nějakému významu a smyslu, a v důsledku k cíli, co divákům chtěli sdělit nebo o jaké souznění zážitku s nimi usilovali.

Už jenom malovaný horizont. Záměrný dětský rukopis, pěkná pumpa, ježatý panák, prase na obláčku. Mimoходом, to prase bylo všade, a pokud ho někdo chápal jako vyznání, nedivme se. Další prostředí je u Vávry, a to popisně a doslovně vzhůru nohama - tedy jinak pojmenované téma než před tím, a poslední kresba je pohled od stropu do sednice, jakýsi širý, rozrotovaný vír, do něhož všichni padají. Proč ne, i když pokaždé jinak, ale ani k jednomu horizontu se nikdo z herců nevztahoval, bylo zde jako výtvarné pojednané téma vidění inscenátorů. Stejně tak, jak je to s manekýny Vávry a Lízala. Vždyť herci je pouze nosí, občas před sebe nastrkují jako označení figury (ne postavy) a v důsledku s manekýnem nezacházejí jako se znakem a ani jej nezařazují do celkového znakového řádu inscenace. Ano, možná o řádu sami vědí, ale přiznám se, že přes rampu ke mně nedospěl, jen jsem si tak tušil, co asi oni tuší - a to tedy kdoví jestli. A pak ty mas-

ky? A co jsou ti maňásci, k čemu jsou, proč jsou, kam ukazují, nač poukazují. Opět by bylo možno hovořit o schválnosti, a i když půlnoc buší na dveře, nechce se mi. Možná vyškovští některé prostředky viděli použité v nějakém řádu, a zdá se jim, že v případě jejich Maryši by jim konvenovaly, ale zatím nejsou zdůvodněny jako záměrný prvek výpovědi. A co se nezáměrnosti tvorby znaku týče, tak to bude nejspíš na individuální naladěnosti jednoho každého diváka. A pak najednou zazní písně a já jako divák jsem přesvědčen, že na této parketě jsou si jisti, a že někde tady je pravá ozvěna Maryši, a proto - i když se někdy vrtím - jsem ochoten jim uvěřit a jít s nimi skrze trnky a šípky a kopřivy.

Jaké používali herectví? No, jaké? Jak organizovali či vykládali situaci? No jak a zda vůbec? Kromě označování kostýmem a textem to někdy byla nepřesná či nevědomá demonstrace. Někdy to byla komentovaná (většinou v nadhledu) figura či typ, neboť o dramatickou osobu nešlo. Ale nejspíše mě teď o půlnoci napadá, že se jednalo o otevřené označování, které se někdy pokusilo spíše než o prožívání, tak o spoluprožívání na psychologické bázi, a to především tehdy, když pro průběh story Maryši bylo nutno sdělit jisté nezbytné informace, které jsou od autorů silně motivovány a přes vztah tematizovány. A zde, i když jsem šel vstřícně naladěný, se ke mně síla dramatu dostávala pouze přes slovo, a přiznejme i přes jeho zvukové zpracování, než přes herecké oslovení, herecké pozvání k zážitku, abychom se stále netočili na pojmu sdělení.

Nevím, zda jsem se s MARYŠOU NA MARYŠU porovnal, mám z ní v sobě mnoho otázníků a sem tam vykřičník, ale jedno vím určitě, s touhle partou z Vyškova bych si decku bílého dal. Pročez jim přeji nejen nápady, ale především přemýšlení o nápadech a k čemu mají sloužit a proč. Myslím si, že do téhle inscenace šli proto, že věděli CO chtějí říci, ale ono JAK to říci a PROČ zrovna těmito a ne jinými výrazovými prostředky, zatím nerozkryli. I když ozvěnu jsem sdílel.

Vladimír Zajíc

Následující záznam si ani náhodou nenárokuje status úplnosti a dokončenosti, napřík tomu, že sa o ne bude snažiť.

1. Dominantou scény je biele plátno evokujúce stenu dedinského domu, na ktorom sú červenou farbou nahrubo a narýchlo namaľované obrysy zariadenia (pôsobí to ako skica), strecha je zo záclony.

2. Vľavo je klavír prikrýty takisto bie-

lym plátnom, za klavírom je orchester.

3. Prichádzajú účinkujúci a držia si pred tvárami biele papierové masky - tekvice, do ktorých sa na jeseň vyrezávajú strašidelné tváre a kladú sviečky.

4. Strašidlá sa menia na maňušky.

5. Atmosféru umocňuje spev, mohutne podporovaný orchestrom zloženým z klavíra, gitary, mandolíny, zobcovej flauty a, ak si dobre pamätám, aj z huslí, ale predovšetkým nádhernými moravskými hlasmi a moravskou melodikou zväčša otvorene čerpajúcou priamo z folklórnych prameňov alebo sa ku nim aspoň výrazne hlásiacou.

6. Lízal a Vávra uzatvárajú dohodu o predaji a kúpe Lízalovej dcéry Maryše. Oba sú ako manekýnové bábky.

7. Francek odchádza na vojnu, lúči sa s Maryšou; jej, Lízalovi a Vávrovi slubuje návrat.

8. Maryšu presviedčajú, aby sa vydala za Vávru...

9. A tak ďalej.

10. Vávra chce zabiť Francka.

11. A tak ďalej.

12. Maryša zabije Vávru.

13. A tak ďalej.

14. Herci - účinkujúci sú kostýmovaní do ponášok na kroje, niektoré zvuky sú takisto ponáškami, pivo v sieťovke je ponáškou na mäso, imaginárne liatie imaginárnej tekutiny z pivovej fľaše do pohára je ponáškou na víno, kukuričný šúlok je po-

menovaný dvakrát ako petržlen, Maryša zehlí čoraz menšie šaty, až končí pri handričkách pre bábiku a vyrábaní pukancov z namoržovanej kukurice, do šatočiek je namiesto Maryše oblečená bábika, puška je dětská, drevená.

15. Všetci hrajú s odstupom a nadhľadom, okrem Vávru, ktorý prežíva a okrem Maryše, ktorá takisto od nešťastného sobáša začína prežívať.

Sú to všetko znaky školských chýb alebo vedomej kalkulácie? To je naozaj zásadná otázka vo vzťahu ku Maryši DS TRDLA, pretože konečný výsledok je na počudovanie (alebo aj nepočudovanie) taký, že predstavenie je komunikatívne. Pravdaže inscenácia nereflektuje na viaceré vrstvy v hre bratov Mrštíkovcov, dokonca sa sústreďuje iba na jednu z nich - na manipuláciu Maryše okolím (hlavne otcom, matkou, rodinou, Vávrom, ale aj Franckom), ale je to právo tvorcov inscenácie (no v prípade tak výrazných posunov v texte a vo výklade by to mali uviesť aj v materiáloch ku predstaveniu). Stále však mám pred očami plátno so skicou izby, ktorá mi od prvej chvíle jasnou rečou hovorí - „Toto je nahrubo, jednou farbou, v obrysoch, možno neisto, naivne a narýchlo, aj tá strecha je iba taká zo záclony, aj by sme viacej chceli, ale nezohnali sme, viacej momentálne nemáme, ale, pozri sa, je tam všetko - aj stôl, aj mlynček, aj pec aj... A čo je hlavné, žije to!“

Karol Horváth

DS Trdla Vyškov: Maryša

Ačkoliv slovesná umění nejsou oborem l. náměstka ministra kultury České republiky ing. Zdeňka Nováka, Jirášek Hronov si oblíbil a rád se sem vrací. My se k jeho letošní návštěvě ještě vracíme snímkem, který ho zachycuje v rozhovoru s hronovskou starostkou Hanou Nedvěďovou.

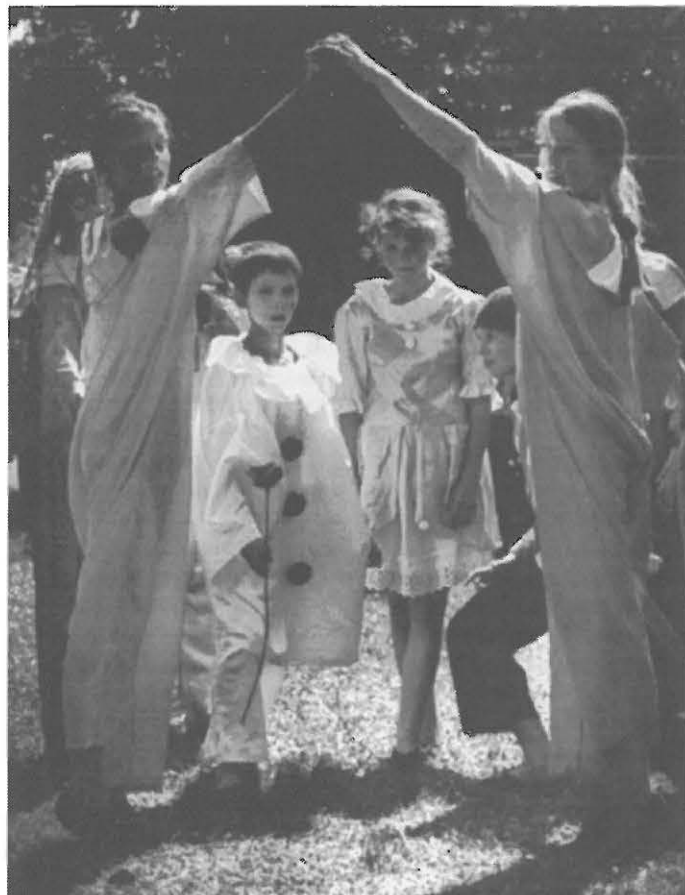
Causa Radovan Lipus

Nepochybně i mnohé z vás znepokojuje, že mezi věrnými jiráskohronovskými šílenci letos chybí pověstný ostravský kavárenský povaleč Radovan Lipus, v civilu to režisér činohry Národního divadla moravskoslezského. Redakce Zpravodaje byla rovněž zneklidněna jeho letošní absencí. Po nezměrném úsilí se nám podařilo včera zastihnout pana Lipuse alespoň telefonicky, a to v prostředí vskutku nezvyklém - totiž v kruhu rodinném. Vysvětlení jeho letošní absence je ovšem pádné a patrně všichni je s pochopením přijmeme. V současné době se pan Lipus dle vlastních slov věnuje výchově správných návyků nejmladší generace kavárenských povalečů, která zatím pije jen mléko bez kávy. Pro méně zasvěcené dodávám, že Radovan Lipus se letos v únoru stal otcem líbezných dvojčátek (tedy třetinásobným otcem). Na svět přišla, jak jinak, v době ostravské divadelní přehlídky. V klubu Divadla Jiřího Myrona se tehdy oslavovalo do rána.

Radek nás všechny pozdravuje a moc na nás v tyto dny myslí, jak se tu máme. Slíbil, že když to jen trochu půjde, za rok určitě přijede. is

Do parku přijeli komedianti

V rámci doplňkového programu letošního Jiráskova Hronova vystoupilo v neděli v parku Dětské pohybové studio Molière z Prahy s pořadem Komedianti přijeli aneb Blázny žije bůh. Soubor má za sebou řadu prestižních vystoupení, vloni např. zahajoval před Divadlem Na zábradlí festival Next Wave, letos vystupoval v Českém Krumlově a v klášteře Zlatá koruna. Na trávníku pod nemilosrdně pálícím sluníčkem předvedli malí komedianti se zápalem, bez náznaku trémy a v dobrém kontaktu s publikem své lepoporelo prezentující někdejší kočovné herce i postavy komedie dell'arte. V souladu s názvem souboru byl důraz položen především na pohybovou složku projevu, pestré kostýmy upoutávaly oko, režie a choreografie pedagožky doc. Marcely Benoniové vycházela z možností a předpokladů dětských aktérů. Děti v publiku byly také nejvděčnějšími diváky, nevádilo jim horko, ochotně přistoupily na nabídnuté konvence (provazochodkyně balancující na provaze, nataženém na trávníku) a projevovaly onu kýženou bezprostřední radost z divadla, po které často marně touží divadla tzv. velká. jsu

Marius Pedersen Group

a.s. Hradec Králové

Semináře ovládá kritické zaujetí

Dva včerejší diskusní semináře doplnily program festivalu o nezbytnou součást každé přehlídky, reflexi spatřeného. Kritické analýze odehraných představení prvních dvou dnů byl věnován nejprve rozborový seminář, který vedl lektor Jiří Hraše. Téma bylo jediné: slovenské představení Prvá jazdecká (Historky z vojny) slovenského souboru z Partizánského. Režisér Jozef Krasula musel čelit velmi dobře připravenému publiku, které si Babela dopředu načetlo. Diskuse pak byla věcná, týkala se konkrétních přístupů a možností v různých inscenačních složkách od textu přes herectví až po scénografii.

Odpolední Problémový klub se od dopoledního besedování v něčem li-

šil na první pohled. Zatímco dopoledne převažovali staří pánové s klobouky a hůlkami, tady bylo najednou vidět divadelní mládí přímo v rozkvětu. Do Malého sálu Jiráskova divadla se diskutující mladí divadelníci ani nemohli vtěsnat. Zdali všichni měli texty načtené, nedá se s určitostí říct, ačkoliv odvaha k debatě a sdělení vlastního kritického názoru většině přítomných nechyběla. Zato vedoucí semináře se hned na úvod dopustil zlovyku někdejších partajnických řečníků - při dlouhém výčtu funkcí nakonec zapomněl na jméno představovaného lektora. Potom už však seminář probíhal hladce a nouze nebyla o zajímavé postřehy.

V Prvé jazdecké se přítomní nevě-

novali ani tak Babelovi, jako živému vepři, jehož herci využili coby rekvizitu dokumentující ruskou vesnici. Seminaristé projevili obavu, zda se nejedná o případ trápení zvířat, což jim inscenátoři vyvrátili poukazem na vlastní členství v ochranářském spolku.

Probírala se však i témata závažnější: existenciální poloha tohoto kusu, jeho aktuální výpověď o člověku nejen válečné epochy, o jeho duchovním konfliktu v tomto světě. „Není-li Bůh, je všechno dovoleno,“ citoval v této souvislosti F. M. Dostojevského Jan Císař. Pak přišly na řadu další incenace, zajímavá byla debata o inscenaci Ze života hmyzu, již nastudovali gymnazisté z Liberce.

Zde se názory různily: našli se odpůrci svěžího studentského uchopení a úpravy textu s kostýmovou invencí, ale nemlčeli ani ti, kteří toto provedení považují za vůbec nejlepší. Většina Čapkových her do dneška nepřežila, zůstala utopena v dobových konvencích, protože byla spíše aktuální společenskou tribunou. To řekl na okraj této inscenace Jan Císař. Gymnazisté byli na jevišti sami za sebe, a proto byli přesvědčiví, zněl další názor. A bylo jich ještě mnoho a dvě hodiny semináře uplynuly jako voda v Metuji. Nebyla to činnost marná. Pokračování a reflexe včerejšího programu je opět dnes.

pec

Díky, že jsme nezahynuli!

Třetí den festivalu si pochopitelně netroufám posuzovat, zda je letošní program ve srovnání s předchozími ročníky lepší, či horší. Rozhodně však mohu prohlásit, že se zlepšila péče o naše vzdejší blaho, především o naše žaludky. Jestliže jsme o hladových víkendech minulých ročníků mohli jen konstatovat, že výkladní skříň podnikatelského ducha Hronov není, letos už to zaplaťpánbůh neplatí, právě uplynulá sobota a především neděle představila Hronov v lepším světle. Nevím, zda se to podařilo zásluhou úřední moci, nebo osobního šarmu paní starostky, nebo zda do Hronova prostě spontánně dorazil podnikatelský duch, faktem zůstává, že hladu včera nikdo v Hronově nezahynul. Bufet Modrá hvězda sloužil po oba dva dny až do osmi večer (a jejich uzená rolka se zelím a bramboráčky zaslouhuje vskutku uznání), firma Verner nabízela na druhém konci náměstí v Lahůdkách bohatý výběr mléčných specialit, salátů a dalších pochutin a kdo chtěl mermomocí dostat požadavkům zdravé výživy, mohl nakoupit v Tropicu na Jiráskově ulici zeleninu a krásné ovoce. Obě cukrárny čile uspokojovaly mlsné jazyčky a ta u mostu navíc nabízela i sortiment veskrze necukrářský, jako hamburgry a hot-dogy a sympaticky oznamovala, že otevírací doba je od 15 do 2 hodin, tedy zřejmě podle zájmu zákazníků. Takže nezbyvá než poděkovat všem, kdo místo nedělního odpočinku nastoupili za pulty. Jen ještě zvědavě čekáme, zda i letos dorazí do prostoru před divadlem stánek s grilovanými kuřaty. Už ta šířící se vůně byla nejdou inspirativním kontrapunktem našich uměleckých zážitků. jsu

Wedevåg Teater-o
Hembygdsförening
President Hans S.
Erikson, Emanuelsv.
23,71172 Vedevåg

Vedevåg 15/7 -99

C e r t i f i k a t

For: Teater Studio Boleradice,
Dir. Alena Chalopova CZ

From: Kulture in Örebro län, SWEDEN
Gusselbydansarna, Lindesberg

Two times was the group from Boleradice in Sweden; -
1993 and 1999. In exchanging was

Two times was Gusselbydansarna making returnvisit
with danceprogram in Boleradice; - 1993 and 1997

Between these visits each others countrys, was many
privat visits arranged from 1992 (first coreograf visit in
Boleradice from Sweden). Then every year was some
contact and people from each group could se theother.

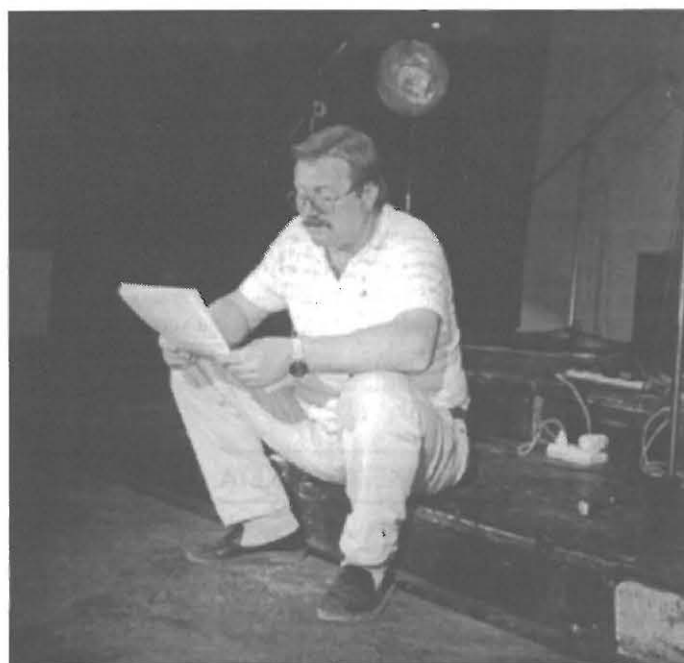
The program with performance of theater I was able to
see along all these years, was in quality one of the best
I could find in Moravia land. Also when the group make
performance in Sweden, many people could under-
stand the idea and what was the message around that.

The relation between Boleradice and Gusselby shall
come also in the year 2.000. There will be new per-
formences, new trips to each other and creativ speaks.

Wedevåg Teater- o Hembygdsförening

Hans Erikson

Mezi účastníky letošního Jiráskova Hronova je jistě mnoho těch, kteří si vzpomínají na obrovský úspěch inscenace Rok na vsi, kterou před dvěma lety přivezl Divadelní spolek bratří Mrštíků z jihomoravských Boleradic. S Rokem na vsi pak Boleradičtí reprezentovali české amatérské divadlo na zájezdu ve Švédsku. Přinášíme kopii Certifikátu, který svědčí o úspěšném přijetí souboru a inscenace i na severu Evropy.

Vzpomínám, Šery!

Vzpomínám, že jsme se potkali po skončení režisérské školy SČDO a já Tě uháněl o seminář. A tak vzniklo setkání s Klubem režisérů nejprve v Chotěboři a pak v Praze.

Vzpomínám, jak v Lucerně jsi s námi secvičoval „jako“ Revizora v nepravdělném prostoru a jak jsme mohli na videu vidět provázkový Lab-
byrint světa inscenovaný ve staré tovární hale v Dánsku.

Vzpomínám, jak jsme dávali dohromady zprávu a později i publikaci o inscenování v nepravdělném prostoru. Těch telefonů a dopisů mezi Ostravou a Brnem!

Vzpomínám, jak Tě bylo těžké chytit, ale přece jen se to podařilo!

Vzpomínám, že jsme tady v Hronově slavili Tvoje 45. narozeniny. To jsi nás učil, jak se dělá scénář autorského divadla, a dělali jsme to na Shakespeareovi.

Vzpomínám, že Tě to inspirovalo k Shakespearomanii a že jsme pak táhli dva kufry textů.

Vzpomínám, jak jsi s námi trávil čas v Děčíně a jak jsme spolu jeli v autě až do Brna a jak jsi mne jednou sprdl, když jsem Ti řekl „zprava dobrý“.

Vzpomínám, jak jsi nás učil, že režisér musí „natankovat“ před inscena-
cí na 100 %, i když se pak realizuje třeba jen 10 %.

Vzpomínám, jak jsi pro mne sehnal samizdatové Lidové noviny, že at vím, co se děje.

Vzpomínám, že, že mi zůstanou už jen ty vzpomínky.

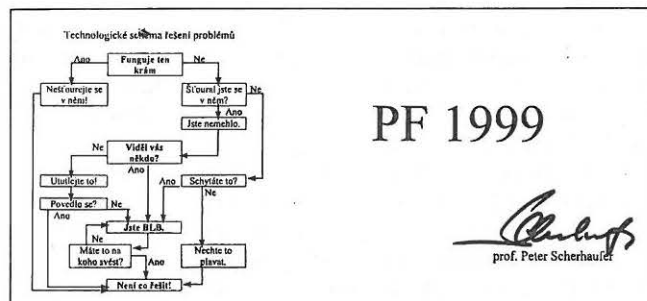
Odpusť, Šery, že jsem nechal otisknout Tvé PF 99. Bohužel, další už od Tebe nedostanu.

Vzpomínám, že mi už nikdo nebude říkat, že jsem jeho Mefistofeles. Už Tě, bohužel, nebudu nahánět, aspoň na této straně nebe.

Dušan Zakopal

Peter Scherhauser zemřel 29. 6. 1999

31. července by se dožil 57 let

SEŠLI SE V SOBOTU

Po sobotním představení Studia Dům se sešli první náměstek ministra kultury Ing. Zdeněk Novák a prezident Světového výboru AITA/IATA Jacques Lemaire. Přítomni byli další zástupci MK ČR, reprezentace Českého střediska AITA/IATA a IPOS-ARTAMA. Pan prezident poděkoval za pozvání na Jiráskův Hronov a vyjádřil obdiv k českému (a také slovenskému) amatérskému divadlu. Když se před patnácti lety poprvé zúčastnil Světového festivalu v Movalu, zářila tam Jaločka Jozefa Bednárika a Zelenečských. Od této doby viděl řadu zajímavých českých inscenací. Pan náměstek vyjádřil přesvědčení, že nadcházející 70. ročník JH prokáže životaschopnost českého amatérského divadla a jeho vysoké umělecké kvality. Po setkání přijali přítomní pozvání starostky města Hronova paní Hany Nedvědové na přátelskou večeři. Dalšími pozvanými byli poslanci Horníkov a Kučera a představitelé občanského sdružení Kruh Hronov. Večeře skončila zápisem pana prezidenta do pamětní kroniky JH. Včera ráno jeho návštěva skončila.

Lenka Láznovská

ANKETA - ANKETA - ANKETA - ANKETA

Jaký je Jiráskův Hronov dnes?

Na otázku, která se týká současné podoby našeho festivalu, dnes odpovídá Vlastimil Ondráček, dlouholetý divadelní ochotník z Karlových Varů a účastník pětatřiceti ročníků Jiráskových Hronovů:

Život se vyvíjí, lidé se vyvíjejí, vyvíjí se pak i dramaturgie přehlídek. Jinak se dívali na svět skrzeva divadlo v třicátých letech, tedy naši otcové, jinak je tomu dnes. Byl jsem jeden z těch, kdo prosazoval, aby se z Jiráskova Hronova stalo to, čím je dnes. Dřív to byla národní přehlídka činoherního divadla, dnes je to výběr toho nejlepšího z regionálních kol. A stává se to i mezidruhovou přehlídkou, takže je to pro činoherce obohacení, když vidí i jiné druhy a formy divadla. Pochopitelně, že nemusím vidět všechno, ale mohu si vybrat. Přířin festivalu je ve vzájemném setkání.

red

Kresba: Dušan Grombařík

OMLUVA

Jako pisatel včerejšího článku *Zahájeno ohněm a mečem* musím rozhodně dementovat jeho nesprávnou interpretaci v tom smyslu, že v rámci slavnostního zahájení Jiráskův Hronov lehl popelem ve válečném požáru a obyvatelstvo bylo vyvražďeno. Šlo nám o živly a správný titul měl znít *Zahájeno ohněm a deštěm*. Jménem redakce se za tuto nemilou poplašnou zprávu omlouvám paní starostce, panu náměstkovi, kněžce Thalii, hercům, divákům a samozřejmě také autorovi. Krásný doklad, jak v redakci Zpravodaje kolem třetí hodiny ranní fatálně funguje hluboko zasuté podvědomí!

Jiří Štefanides

Festival divadla pro děti

Pro všechny zájemce o netradiční a amatérské divadlo se nabízí účast na akci nazvané FEMAD. Jedná se o festival a dílnu divadla pro děti v Libici nad Cidlinou ve dnech 17. - 19. a 24. - 26. září 1999. Podle sdělení organizátorů půjde o zajímavou dílnu moderního divadelního myšlení. FEMAD bude obsahovat kromě vlastních divadelních představení také tyto semináře: Seminář dospělých účastníků a seminář dětí. Oba za účasti divadelních lektorů. FEMADu se můžete zúčastnit buď jako seminaristé, nebo jako pozorovatelé. Přihlášku odešlete na adresu ARTAMA, P. O. BOX, 140 16 Praha 4, nejpozději do 31. 8. 1999.

red

Pozvání na POPELKU do Rakovníka

Ve dnech 4. - 7. 11. 1999 se uskuteční pod názvem POPELKA v Kulturním centru v Rakovníku XVIII. ročník národní přehlídky amatérského činoherního divadla pro děti. Pořadatelé přehlídky zvou všechny zájemce k účasti na přehlídce jako pozorovatele. Zájemcům zajistí internátní ubytování za cca 150 Kč za 1 noc, popřípadě improvizované ubytování za 50 Kč za 1 noc, pokud si přivezou vlastní spací pytel. Pro náročnější lze objednat ubytování v hotelu za plnou úhradu (třílůžkový pokoj stojí cca 900 Kč za 1 noc, dvoulůžkový stojí 700 Kč, jednolůžkový 450 Kč). Předpokládá se, že se pozorovatelé zúčastní představení, rozborových seminářů k nim a zakončení přehlídky s vyhlášením výsledků a oceněním nejlepších výkonů. Vstupenky zajistí pořadatelé pozorovatelům za úplaty à 20 Kč za jedno představení.

V průběhu přehlídky bude pod odborným vedením pracovat skupina dětí, jejichž reflexe na představení budou zprostředkovány v rámci rozborových seminářů. K tomu, abychom s Vámi jako pozorovateli v Rakovníku počítali, je zapotřebí vyplnit a odeslat připravenou přihlášku na adresu:

Městský úřad v Rakovníku
odbor školství, kultury, tělovýchovy,
zdravotnictví a sociálních věcí
oddělení Kulturní centrum
do rukou Aleny Mutinské.

Uzávěrka doručení přihlášek je 20. 10. 1999

V případě, že - ač přihlášení - se nebudete moci POPELKY zúčastnit, je nutné svou přihlášku písemně či telefonicky zrušit nejdéle do 31. 10. 1999.

střípky

❖ Včera časně ráno kolem deváté hodiny probudilo z mráкотného spánku redakci Zpravodaje zavilý a vytrvalý vytí neznámého psa, patrně to ostrahy radničního hotelu. Zdá se, že ještě před vydáním č. 3 se mu podařilo, patrně po známosti u grafika Marka Zhibo, přechíst si podmínky vstupu psů na představení přehlídky. Psi bodyguard nevyhovuje požadovaným kapesním rozměrům, smutek v jeho hlase byl nelíčený a bohužel nepřešlechnutelný. Jak k tomu však přijdou ospalí redaktoři? Podmínky přece stanovil organizační výbor a novináři pouze nezištně šíří potřebné informace! Zatracená psí demokracie!

❖ ❖ ❖

❖ I když festival nedospěl ještě do poloviny, na Informačním středisku se množí dotazy na termín příštího jubilejního Jiráskova Hronova. Všem zájemcům proto sdělujeme, že sedmdesátý ročník, který bude probíhat poprvé v historii jako mezinárodní pod záštitou AITA/IATA, bude zahájen 12. srpna roku 2 000.

❖ ❖ ❖

❖ „Čau lidi, jak se máte?“ ptá se kdosi prostřednictvím Zdi nářků, patrně bez nároku na odpověď. „Všude dobře, tak proč jezdit domů?“ vyzývá další anonymní výkřik, parafrázující lidové úsloví. Jinak na tabuli naleznete už jen pár veršotepeckých pokusů, jakoby invence a humor letos na Hronově hynuly na úbytě. To vás práce v seminářích a návštěvy představení tolik vyčerpávají?

❖ ❖ ❖

❖ Došla nás zvěst, že na festival už dorazili oba někdejší redaktoři Zpravodaje Jiráskova Hronova, redaktor Mladé fronty DNES Zdeněk A. Tichý a redaktor Divadelních novin Vladimír Hulec. Letošní redakce tiše doufá, že oba jmenovaní se rozpomenou na těžké chvíle, kdy s přicházejícím svítáním odcházejí zbytky invence a stránky stále nejsou naplněny, a obohátí naši tiskovinu čerstvými neotřelými podněty a postřehy.

H R O N O V
J I R Á S K Ů V
H R O N O V

Vydává Organizační štáb

69. Jiráskova Hronova

Šéfredaktor: doc. PhDr. Jiří Štefanides, CSc.

Redaktoři: PhDr. Jaroslava Suchomelová,

Mgr. Petr Cekota

Fotograf: Ivo Mička

Technický redaktor: Marek Zhibo

Tisk: Grafické závody Hronov, s.r.o.

Cena: 5 Kč